EU MĂ TRANSFER

TU TE TRANSFERI

EL SE TRANSFERĂ...

SE SPUNE... DAR CE NU SE SPUNE?...

AM AUZIT CĂ... X-ulescu pleacă de la Rapid. Da, domnule, a fost văzut ieri în accelerat, a coborît la Ploiești, dar sigur, dacă pleacă, se duce tot aproape de Capitală. Precis c-o să joace la Ploiești, pentru că se însoară cu cineva de acolo. Cum, e însurat? Ei vezi, asta n-am știut, dar în orice caz, i s-a oferit o vilă cu patru camere, baie, bucătărie și o livadă cu prune brumării... Cum? L-ai văzut tu cu ochii tăi la Bacău? A, atunci, precis că la Bacău... Sigur că da, îl ia pe el și-l dă în schimb pe Ene Daniel, plus diferența și doi pisoi de Angora. Cum? N-a stat mult în Bacău? Nu s-o fi-nțeles, dragă, da, da, el vrea neapărat s-o angajeze și pe soacră-sa la Centrofarm, că pleacă cu ea cu tot... Cum? L-ai văzut la Iași? Ai, nu mă-nebuni? Cînd? Joi? Bine, dragă, dar miercuri era-n Bacău. Atunci precis că aici la Iași, dragă. Da, îi adună „nea Gil" pe toți, le-a promis că-i face profesori universitari. Păi, dacă vine la Iași, gata, face o halfie!... Cum, a plecat și din Iași? Păi te cred și eu, acolo vine Dobrin! Pe urmă îl au și pe... Mărdărescu II! Nu le mai trebuie nimic. Cum? Sigur? Sigur c-a plecat la Oradea? Ei, nu mai spune? Cînd? Vineri? A fost în Oradea? L-a primit cu fanfară la gară? Nu mă-nebuni... L-au bătut cu flori? Cum? I-au luat măsură și pentru statuie? Cum? Nu s-au înțeles? N-au vrut s-o numească pe verișoara lui la Băile Felix? Cum? I-a oferit post la Baia de aburi? Formidabil. Auzi ce lipsă de tact... A plecat? Păi te cred și eu, cum o să suporte o astfel de jignire? Cum și unde a plecat? Duminică a fost în Timișoara? Ce să facă, dragă, la Timișoara că ăștia au căzut în „B"? Aa, a trecut prin Timișoara ca s-ajungă la Arad! A, sigur, Aradul abia îl așteaptă... Dar, ce zici ce șmecher e și „nea Nicu" ăsta... Tace și le face. Eram sigur c-o să-l fure pe X-ulescu de la Rapid... Taci, nu mai vorbi! A plecat și de la Arad? Unde? La Petroșani? Luni? Cum? S-a oprit și la Craiova? Și-apoi, iar în București? Fugi, dom-le, că nu mai înțeleg nimic... A, da, cum ziceai? A fost în concediu? A făcut o excursie „în circuit"? Ptiu, fir-ai să fii, de ce n-ai spus de la-nceput ?!?! Mă fierbi de atîta timp, degeaba!

GEMY

DEFINIȚII APROXIMATIVE

Motocicliism = Automobilism cu... rabat.

Paralele = Două drepte care se întîlnesc... în sport!

Parașutism = Cădere onorabilă!

Pescuit sportiv = Întrecere între om și pește.

Tenis = Metodă de a face ghemuri.

Barbu ALEXANDRU

PSEUDO-FABULĂ

O extremă stîngă de la o echipă
Și cu altă, dreaptă, de la adversar,
Se luară într-o clipă
La bătaie-n vestiar.
(Dinșii „rezolvau" cu-antren,
O dispută din teren!)
Pînă au venit vreo doi
Să-i despartă pe eroi,
Și-au dat pumni precum boxerii-n ring.
MORALA (?): Extremele se-ating!

GIUSSEPE NAVARRA

ÎNCEPUTUL... ÎNCEPUTULUI

Sîntem martorii scăderii continue a mediei de vîrstă a campionilor. În aceeași măsură, scade și vîrsta la care începe pregătirea de performanță.

Adevărul este că pregătirea de performanță trebuie să **înceapă chiar înainte de vîrsta zero a viitorului campion, cu educația fizică a mamei, garanție a unei progenituri viguroase.**

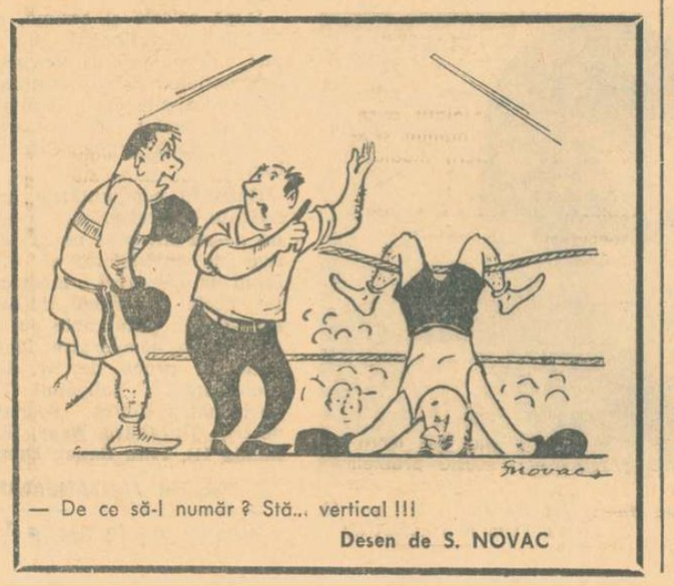

— De ce să-l număr? Stă... vertical!!!

Desen de S. NOVAC

sportul Magazin

IONICĂ BOGDAN

și driblingurile de odinioară...

— **Bade-ai neichii, București, mi-e dor de tine... Să văd din zborul trenului, primul colț de mahala...**

...Omul de la fereastra trenului, care șoptește cu duioșie cuvintele vechiului cîntec, se desfață privind din fuga „expresului" primele căsuțe din marginea Bucureștiului, ascunse după draperiile grădinilor... Se întoarce din nou în țară, de pe meleagurile îndepărtate ale Asiei, și de fiecare dată inima lui bate mai cu putere la gîndul că-și va revedea Oborul copilăriei sale, prietenii dragi cu care, într-o grădiniță de vară, unde „micii" sfîrîie pe grătarul încins și vinul aburește-n pahar, va depăna din nou amintirile tinereții...

...Ionică Bogdan este iarăși printre noi, la fel de jovial și tînăr, ca-ntotdeauna... Îi amintesc de „Unirea Tricolor" și de „Rapid", de giumbușlucrurile cu care-și uluia, uneori adversarii:

— **Da, da** — confirmă surizînd Ionică. **Mi-a plăcut mult să driblez. Un ziarist a scris o dată despre mine:** „Bogdan a driblat și iar a driblat, poate mai driblează și acum..." **El uita însă un lucru: eu driblam în folosul echipei. Căutam să scap de adversarul direct, și apoi să pasez coechipierului aflat în cea mai bună poziție de șut. Am folosit mult fenta. Eram cam firav și nu mă puteam bate cu adversarii „tari", corp la corp! Trebuia să-i evit! Și o făceam cu ajutorul fentei de corp. De aceea n-am fost niciodată accidentat.** Ionică face o pauză, apoi mărturisește, ca un școlar prins cu mîța-n sac: **„Bineînțeles, cînd aveam victoria în buzunar, mai făceam și unele „floricele", pentru public!...**

— După cîte mi-amintesc, aveai „plantoane" serioase...

— **Numai lei care „mineau" adversarii cu crampoane cu tot! Crezi că era așa de ușor să treci de Sucitulescu, de Sfera sau de Duce? Privește-l pe fiul lui, Coe Dan, și o să-ți dai seama cu cine aveam de-a face! Cît privește Șesta...** Bogdan privește cu zîmbetul acela poznaș care-l prinde atît de bine: **„Am jucat împotriva lui Șesta. Uitasem de „galoanele" lui și la prima fază l-am trimis după... țigări. El s-a uitat la mine și-a strigat: „Achtung" (Atenție): În clipa următoare, eram cu nasu-n iarbă. Un fundaș ca el nu admitea să fie driblat a doua oară. Trecea la „represalii" imediat, ca să nu-și strice... firma".**

— Ai jucat de multe ori în echipa națională?

— **Numai de 12 ori. Am stat în umbra lui Dobay. Era mai masiv, avea viteză mai mare și șut... de șut ce să mai vorbesc? Spărgea plasele. Și-apoi, era bine „regizat" de Schwartz, care îi „punea" balonul acolo unde trebuie...**

— Care a fost cel mai mare jucător la vremea dumitale?

— **Am fost anul trecut în Mexic. Am vrut să-l văd pe Pele și să fac o comparație între el și Baratki. Ei bine, am ajuns la concluzia că „Giussy" al nostru a fost un Pele... alb. Era născut pentru fotbal și reușea lucruri aproape incredibile. Pele merită însă coroana supremă, pentru că și-a confirmat marile calități în competiții mult mai grele, cînd atacantul nu mai are atîta libertate de acțiune, din cauza marcajului.**

— Care dintre jucătorii noștri actuali îți plac mai mult?

— **Dobrin. Am vorbit cu el la Guadalajara, după partida cu Brazilia. Era foarte necăjit că n-a jucat. L-am revăzut apoi la Beirut și în țară, în meciuri de campionat. Îl consider un Baratki II. Păcat că-i lipsește ambiția și dăruirea lui „Giussy". L-am admirat mult pe Pircălab, îi iubesc pe Dumitrache, Lucescu și Tătaru.**

— Ai călătorit mult? Și ca jucător și ca antrenor...

— **Iubesc fotbalul și vreau să aflu mereu noutăți pe care să le aplic apoi la antrenamente. Țin minte că-n 1937 am jucat la Excelsior Roubaix, alături de celebrul Helenio Herrera.**

— Cum ți s-a părut „magul" ca jucător?

— **Nu era de prima mărime. Se descurca, însă, destul de bine și pe post de inter și de fundaș. Era însă de o conștiinciozitate exemplară. Deși locuia la Paris, la 400 de km de Roubaix, se pregătea singur și venea direct la meci! Antrenorul n-avea probleme cu el!**

— Care e cea mai plăcută amintire din cariera d-tale de jucător?

— **Al patrulea gol dat Ujpestului, pe Giulești, în ultimul minut, cînd ne-am calificat în finala Cupei Europei Centrale. Pierdusem cu 1—4 la Budapesta, la pauză, în București, era 0—0 și în final... 4—0 pentru noi. Notează și echipa: P. Rădulescu, Wetzer II, Roșculeț, Vintilă, Răsinaru, Rafinski, Bogdan, Moldoveanu, Auer, Lengheriu, Cuedan. Și reține: „Giussy", omul nostru de gol nu juca. Era rănit.**

— Se pare că în Liban ai făcut o treabă destul de bună...

— **Muncesc așa cum știu eu! Îmi pun treningul și pe ploaie și pe vînt, nu mă uit la ani, și „trag" voinicește, alături de tineri, ca să-i învăț fotbal. Acum, Libanul are un campionat cu 12 echipe! Eu am antrenat echipa Mazraa (campioană în 1967). Apoi am trecut la Racing, care a ieșit campioană în 1970... Șapte formații românești au făcut o bună, propagandă fotbalului nostru în Liban, iar în viitor vom strînge și mai mult legăturile sportive... Chiar peste o lună, echipa libaneză Racing va veni în țara noastră, în cadrul unui turneu.**

— Atunci, cu bine, Ionică, și pe curînd...

...Dar, Ionică Bogdan nu mi-a mai auzit ultimele cuvinte. Era cu gîndurile în altă parte, iar ochii parcă i se umeziseră puțin... Cine l-o fi pus, oare, pe lăutarul bătrîn să cînte tocmai acel nostalgic... „La margine de București"?

George MIHALACHE

Ionică Bogdan alături de prietenul său Helenio Herrera

CARICATURISTUL N. CLAUDIU PE... PODIUM

Recent, Juriul celei de a VI-a Bienale mondiale a umorului în artă, organizat în orașul Tolentino (Italia) a decernat premiile la această mare întrecere, la care au participat 124 de artiști din 17 țări, cu 271 de lucrări.

Printre cei care au trimis lucrări la Bienala de la Tolentino s-a numărat și colaboratorul nostru (mai ales al lui... Ion Poștașu) N. Claudiu. El a avut satisfacția de a ocupa un loc pe... podium, obținînd premiul II — „Turnul de argint".

LA CLUJ 120 DE MINUTE DE FOTBAL FEMININ

Dorind să demonstreze că fotbalul nu mai este un apanaj al bărbaților și să convingă că o divizie feminină devine de-o stringentă necesitate, fetele clujene și-au înmulțit partidele amicale, trecînd la organizarea unor duble spectacole, cum a fost cel disputat pe stadionul Municipal, în care Record Cluj a întrecut cu 3—1 pe Arieșul Turda, iar Porțelanul din localitate a învins cu 2—0 pe Unirea Dej.

Ce se cere remarcat — fapt sesizat, cu plăcere, de către toți spectatorii prezenți — e faptul că fotbalul feminin începe să depășească perioada lui de pitoresc, că jucătoarele — cunoscîndu-i, de acum, secretele — nu-l mai practică din curiozitate sau extravaganță, ci cu interes și seriozitate, ca pe oricare alt sport, dorind victoria, luptînd pentru ea.

Așa se explică ritmul alert în care s-a jucat de-a lungul celor 60 de minute ale fiecărui meci, numeroasele execuții bune ca și mulțimea golurilor înscrise din acțiuni, lovituri de colț sau de la 11 m.

Și, ca oricare alt sport, fotbalul feminin încearcă să-și impună și vedetele. Printre protagoniste, Doina Nițuc (Porțelanul Cluj), autoarea celor două goluri ale echipei sale și creatoarea unor faze aplaudate la scenă deschisă.

Ns. D.

CANCERUL POATE FI PREVENIT PRIN ALERGĂRI DE FOND?

În eroica încleștare pentru prevenirea și combaterea flagelului, care de-a lungul secolelor a semănat atîta moarte, s-au mobilizat și specialiștii din domeniul medicinei sportive. În acest context, apare ca interesantă ipoteza lui Ernest van Aaken. Medicul sportiv vest-german a efectuat timp de 6 ani o cercetare științifică plină de semnificație. El a examinat două grupuri de persoane: 454 membri ai „Uniunii foștilor alergători" (între 40 și 90 ani) și 454 pacienți (fără activitate sportivă anterioară) cam de aceeași vîrstă. La foștii sportivi, care și astăzi efectuează alergări, au apărut în acest răstimp numai 4 cazuri de cancer (0,89%), în timp ce la celălalt grup — 29 de cazuri (6,4%).

Dr. E. van Aaken a dedus că persoanele așa-zise „normale" se îmbolnăvesc de 7 ori mai des de cancer decît cele care practică alergări de fond. Medicul sportiv pornește de la ideea că o permanentă aprovizionare a organismului uman cu oxigen l-ar putea apăra de cancer. De altfel, încă în 1923, savantul Otto Warburg, laureat al premiului Nobel, a presupus că lipsa de oxigen ar putea fi motivul care face ca o celulă sănătoasă să degenereze în celulă canceroasă.

Dr. van Aaken, reluînd teza, afirmă că această aprovizionare s-ar putea obține, mai ales prin intermediul alergărilor de fond, prin practicarea înotului, canotajului, mersului cu bicicleta și schiului. Drept cea mai eficientă metodă, el recomandă alergarea pînă la o vîrstă înaintată, zilnic 5—8 km, în timpul liber și de plăcere, într-un ritm care-ți lasă în orice moment posibilitatea de a rămîne normal. Aceasta înseamnă, cu alte cuvinte, că organismul nu trebuie să intre în deficit de oxigen. Frecvența pulsului trebuie să ajungă la maximum 130/min.

Medicul sportiv, despre care specialistul francez Jeannotat, spune că ar fi „utopistul cu dreptatea" este împotriva antrenamentelor dure, nefirești în aceste condiții, care au în vedere menținerea sănătății, consolidarea ei.

Desigur, problema abordată este departe de a fi epuizată. Un lucru este cert: ne aflăm în fața unor noi și puternice argumente în favoarea a ceea ce noi numim „leacul miraculos" — mișcarea.

L. ROPOT

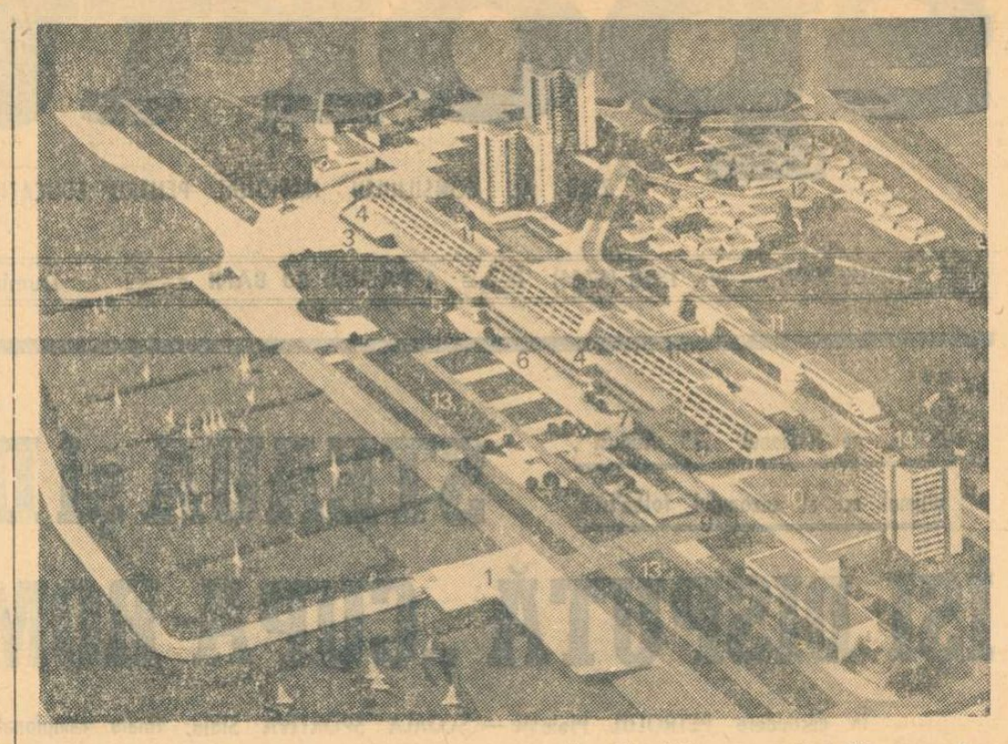

CENTRUL OLIMPIC KIEL — SCHILKSEE: 1. Flacăra olimpică. 2. Locul de desfășurare a festivității de deschidere. și de închidere. 3. Centrul de informații pentru vizitatori. 4. Locuri de plimbare. 5. Biroul de informații J.O. 6. Directoratul pentru regate. 7. Centrul de presă. 8. Piscină. 9. Hangarul de nord. 10. Restaurant. 11. Apartamente pentru ziariști și alți invitați. 12. Centrul olimpic de locuințe. 13. Locuri rezervate pentru ambarcațiuni. 14. Hotel.

KIEL — SCHILKSEE:

cea de a treia gazdă a J.O.

Ne-am obișnuit, vorbind despre apropiata ediție a Jocurilor Olimpice, să numim Sapporo și München orașele gazdă ale acestei manifestări sportive de amploare. Olimpiada anului viitor va conferi, însă această onoare și unui alt oraș, unde sînt așteptate întreceri de mare valoare, unde — de asemenea — vor fi decernate titluri și medalii...

Prin excepție, față de toate celelalte sporturi, regatele de iahting sînt programate în orașul Kiel (situat la o distanță de 890 de kilometri de München), la renumita bază nautică de la Schilksee pe care, recent, am avut prilejul s-o vizităm, cu ocazia manifestărilor din cadrul „Kieler Woche-71".

Am ajuns la Schilksee — doar 15 km de Kiel — pe noua șosea, una din numeroasele artere construite special în vederea Jocurilor Olimpice. Am vizitat marile amenajări, clădiri moderne ce vor fi puse la dispoziția veliștilor, ziariștilor și a altor oaspeți. Aproape 80 de arhitecți și-au reunit priceperea, talentul și fantezia, reușind să dea satului olimpic nu numai o excelentă compartimentare care să răspundă cît mai bine variatelor cerințe, ci și un aspect extrem de atrăgător. Cu aceeași grijă se lucrează și la terminarea instalațiilor sportive, la amenajarea locurilor pentru ambarcațiuni ș.a.

La o întîlnire cu ziariștii, dl. Günther Bantzer, primarul orașului Kiel, ne spunea, printre altele, că în primăvara anului viitor, cel tîrziu, absolut toate lucrurile vor fi puse la punct la Schilksee, iar organizatorii regatelor olimpice de iahting promit de pe acum sportivilor condiții bune de întrecere. Ne-am convins de această dorință, aproape împlinită acum, admirînd panorama bazei nautice din balcoanele blocului rezervat... ziariștilor. Pînă în prezent, se apreciază că numărul spectatorilor va întrece toate recordurile cunoscute la Schilksee, pentru festivitatea de deschidere, de exemplu, fiind puse în vînzare peste 7500 de bilete. Ne-a făcut, desigur, plăcere să constatăm că pentru cei 250 de ziariști (numărul poate crește) care și-au cerut acreditarea, au fost amenajate nu numai locuințe confortabile ci și laboratoare foto, un număr corespunzător de cabine telefonice, săli de telex etc.

De pe malurile la Kieler Förde spectatorii își vor îndrepta binoclurile spre ambarcațiunile cu pînze angajate în cucerirea titlurilor și medaliilor la cele șase clase olimpice. Interesant ni se pare mai ales faptul că pentru regatele olimpice de iahting organizatorii s-au îngrijit și de o „tribună flotantă" peste 3 000 de amatori ai sportului velelor avînd astfel în fiecare zi, posibilitatea să urmărească în largul mării fiecare cursă de la bordul pacheboturilor elegante care au primit această destinație.

De pe acum, la Kiel se fac pregătiri intense și pentru alte manifestări care vor încadra desfășurarea regatelor olimpice: întreceri la diferite sporturi, inaugurarea unei interesante expoziții intitulată „Omul și marea", activități culturale ș.a.

Acum, după ultima cursă din cadrul „Săptămînii Kielului", la Schilksee s-au reluat „retușurile" pentru ca în anul viitor oaspeții orașului și ai acestei baze nautice să fie primiți în condiții optime.

Dan GÂRLEȘTEANU

RUGBY, PE ÎNȚELESUL TUTUROR

Titlul lucrării aproape că ne scutește de a o mai prezenta. O facem, totuși, numai din dorința de a-i sublinia valoarea, calitățile, maniera în care cei doi autori au conceput-o și realizat-o.

Al. Teofilovici și **V. Cirligelu** pornesc de la ideea realistă că rugbyul este o disciplină sportivă încă foarte greu de înțeles, datorită unor reguli complexe ce nu sînt întotdeauna la îndemîna spectatorului neavizat. Dar, fiind vorba de un sport al curajului și bărbăției, ei apreciază că rugbyul își poate cîștiga adepți, dacă este prezentat pe înțelesul tuturor. Este și ceea ce și-au propus (și realizat) autorii lucrării, tehnicieni cu o îndelungată experiență competițională, totodată educatori ai tinerei generații, amîndoi fiind profesori de educație fizică.

Așadar, lucrarea atrage atenția printr-o remarcabilă accesibilitate. Fiecare procedeu tehnic este susținut, explicat, completat cu ajutorul unor imagini, inspirat selecționate și excelent realizate grafic (o scăpare a editurii: la capitolul ilustrație n-a menționat numele autorilor...). Acest argument aproape că spune totul.

Vom adăuga numai amănuntul că ghidul, depășindu-și sfera propriu-zisă, reușește să fie și un îndrumar tehnic, mai ales pentru cei care doresc să se inițieze în tainele ruby-ului, să-l cunoască pe toate fațetele. Așa stînd lucrurile, se înțelege că ghidul poate interesa o masă largă de cititori, începînd chiar cu cei foarte tineri, dornici să se inițieze în... minirugby. Deci, ghid, îndrumar tehnic în același timp, fără însă a aluneca pe panta didacticismului. Lucrarea, în totalitatea ei, apare ca un text viu, alert și interesant.

*) **Al. Teofilovici—V. Cirligelu:** Rugby-Ghidul antrenorului și jucătorului.

UNDE-ȘI PETRECE VACANȚA?

Alergătorii	**: La Repedea**
Alpiniștii	**: Vîrfurile.**
Călăreții	**: Zăbala**
Canoiștii	**: Lacu Sărat**
Fotbaliștii	**: Poarta Albă.**
Gimnaștii	**: Cumpăna**
Rugbyștii	**: (0) Valu lui Traian.**

RĂSPUNDE Ion Poștașu

MIRCEA P. VOINEA, BUCUREȘTI. Nu negăm că, uneori, pot fi întîlnite în cronicile sportive metafore și exprimări mai puțin acceptabile, multe, din... fuga condeiului. Exemplele pe care le dați nu sînt, însă, în nici un caz, argumente în favoarea tezei dv. Limbajul sportiv trebuie să fie viu, sugestiv, plin de forță și de dinamism. Vreau să vă amintesc, pe de altă parte, că mulți termeni sportivi au intrat în scrisul curent, tocmai datorită acestor calități. (Acest lucru l-a remarcat, într-un articol, cunoscutul lingvist, prof. N. Mihăescu). Vă promitem, oricum, că vom mai reflecta la cele scrise de dv. dar poate că, în aceeași măsură, veți reflecta și dv. la cele spuse de noi, în ....apărare.

TITU FILIPIDESCU, BUCUREȘTI. Acest dute-vino, între diviziile A și B al Progresului v-a inspirat un catren.

Cite unul, se știa,
Că pleca și se-ntorcea,
Nu credeam c-o să existe
Și echipe... navetiste.

V.L. PITEȘTI. Ne scrieți că ați citit **„cu emoție și duioșie"** reportajul cu cele două mari glorii de altă dată ale fotbalului, nostru: David, Albu ș.a. Propunerile dv. coincid cu intențiile noastre **„de a scutura, din cînd în cînd, praful ce s-a așternut peste marii fotbaliști de acum trei-patru decenii".** Iată, chiar în numărul de azi, puteți citi un reportaj cu Bogdan, fosta aripă stîngă a Rapidului și a echipei naționale.

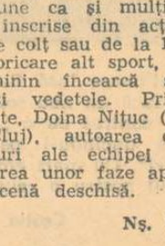

D.O.O., BUCUREȘTI. Și dv. v-ați propus să plecați cu bicicleta, pe un traseu de aproape 2 000 de kilometri. Dar sînteți încă în căutarea unui partener pe care l-ar tenta un asemenea proiect. Vă urez să-l găsiți, înainte de a se termina vara. Ne spuneți, însă, că nu sînteți de acord cu cele arătate de noi, într-un răspuns dat altui cititor, că pot fi parcurși 60—70 km pe zi, cu o bicicletă obișnuită. Dv. vă socotiți în stare să rulați zilnic 120—150 km. Nu este exclus. Asta, însă, numai în cazul cînd, după două zile, v-ați propus să vă continuați călătoria cu... trenul!

FR. VIDECAN, COMUNA RADNA. Scorul citat de dv. nu există în palmaresul meciurilor de campionat dintre Petrolul și U.T.A. în ediția 1957—1958, însă, cînd a cucerit titlul de campioană, Petrolul a cîștigat în fața U.T.A.-ei, atît la Ploiești, cît și la Arad: 6—2 și 3—0.

CONSTANTIN POPESCU, COMUNA LIPIA. 1. Just. 2. **„Cine va cîștiga Cupa?"** Nici Ion... Profetu nu cred că v-ar putea răspunde cu precizie la această întrebare.

Dar de ce vreți să știți rezultatul? Eu unul, mă și bucur că, odată cu acest Dinamo — Steaua, avem, în sfîrșit, un meci, al cărui rezultat nu-l cunoaștem dinainte!

MIHAI TAMAȘ, BAIA SPRIE. La U.T.A. a fost Otto Dembrovschi, iar la Sport Club este, Emerich Dembrovschi, internaționalul. Născut la 6 octombrie 1945 în comuna Cîmpulung pe Tisa (județul Maramureș) el a debutat în 1961 la Lumina Cîmpulung pe Tisa. În 1965 joacă la Foresta Roman, de unde, un an mai tîrziu, a venit la Sport Club Bacău.

ION ROȘIAN, COMUNA CĂRBUNARI. Cassius Clay a boxat o singură dată cu Karl Mildenberger (victorie prin K.O. tehnic, în repriza a 11-a) Un al doilea meci n-a avut loc. Probabil că Mildenberger s-a declarat mulțumit cu unul singur!

UN GRUP DE SALARIAȚI AI ÎNTREPRINDERII DE APROVIZIONARE A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI. **„Se execută o lovitură de la 11 metri. Portarul respinge balonul. Acesta ajunge la jucătorul care a executat lovitura de la 11 metri. Acum, el trage în bară. Mingea ricoșează tot la el și, de data aceasta, înscrie".** Perfect regulamentar! Dar e mai bine să marcheze de prima oară. Își scutește suporterii de emoții suplimentare și nu-i pune în încurcătură nici pe arbitru, faza fiind, oricum, neobișnuită. Toate cele trei momente ale acțiunii pe care o descrieți sînt regulamentare.

Prietenii dv. greșesc: un jucător nu poate fi în poziție de ofsaid cînd reia o minge pe care tot el a tras-o în bară.

Ilustrații: N. CLAUDIU